

Че десница-та ти може да тя спасе.
 15 Ето сега Веемоетъ, когото съмъ направилъ съ тебе,
 Яде трѣвжъ както волъ.
 16 Ето сега, сила-та му е въ чрѣсла-та му,
 И якостъ-та му въ *рыбици-тѣ на коремъ-тъ му.
 17 Клати опашкъ-тѣ си като кедръ:
 Жили-тѣ на бедра-та му сѫ сплетени,
 18 Кости-тѣ му сѫ мѣдни цѣви:
 Кости-тѣ му сѫ като желѣзни вереи.
 19 То е изящно-то дѣло Божие:
 Който го е направилъ, той може да приближи до него мечъ-тѣ си.
 20 Наистинѣ *горы-тѣ промышляватъ за него хранѣ,
 Дѣто играїтъ вси-тѣ полеки звѣрове.
 21 Лѣга подъ сѣнчесты-тѣ дѣрвія,
 Подъ покривъ-тѣ на трѣстъ-тѣ, и въ блата-та.
 22 Сѣнчесты-тѣ дѣрвія го покрываютъ сѧ сѣнкъ-тѣ си:
 Върбъ-тѣ на оттоки-тѣ го окружаватъ.
 23 Ето, ако си наводни рѣка не бѣрза да бѣга:
 Не мари ако бы ся и Йорданъ устремилъ въ уста-та му.
 24 Може ли иѣкой да го хване явно?
 Или въ сѣти да продулачи носъ-тѣ му.

ГЛАВА 41.

1 Можешъ ли да извлѣчешъ вънъ *Левіана съ вѣдицъ?
 Или да снемешъ языкъ-тѣ му съ вѣже?
 2 Можешъ ли *тури оглавникъ на носъ-тѣ му?
 Или да пробиешъ челюсть-тѣ му съ кукъ?
 3 Ще умножи ли той къмъ тебе моленія?
 Ще ти говори ли съсъ сладость?
 4 Ще ли направи уговоръ съ тебе?
 Ще го земешъ ли за вѣченъ слугъ?
 5 Можешъ ли игра съ него като съ шицъ?
 Или можешъ ли го вѣрза заради слугы-ни-тѣ си?
 6 Можатъ ли дружина да направятъ угощеніе отъ него?
 Можатъ ли го раздѣли между тѣрговци-тѣ?
 7 Можешъ ли напѣлни кожжъ-тѣ му съсъ сулици?
 Или главжъ-тѣ му съ рыбарски копія?
 8 Турй ржакъ-тѣ си на него:
 Помени бой-тѣ и не направай вече това.
 9 Ето, надежда-та да го хване иѣкой е суетна:
 Даже отъ вижданіе-то му не пада ли долу?
 10 Нѣма смѣль който да го раздразни:
 И кой може да застане прѣдъ мене?
 11 *Кой ми е далъ по направѣдъ, та да му вѣздамъ?
 *Това което е подъ всичко-то небе мое е.

12 Нѣма да мѣлкижъ за удове-тѣ му, нито за силж-тѣ му,
 Нито за хубаво-то му устройство.
 13 Кой може да открие лице-то на дрехж-тѣ му?
 Кой може да влѣзе вътрѣ въ двойны-тѣ му члености?
 14 Кой може да отвори врата-та на лице-то му?
 Зѣби-тѣ му изоколо сѫ ужасни.
 15 Крѣпки-тѣ му щитчета сѫ похвала-та му Съединени наедно и цвѣрсто запечатани:
 16 Едно-то допира до друго-то,
 Щото ни въздухъ не може да влѣзе между тѣхъ:
 17 Прилѣнени сѫ едно съ друго:
 Дѣржать ся помежду си толко, щото не можатъ да ся отдѣлятъ.
 18 Въ кыханіе-то му блещи свѣтъ,
 И очи-тѣ му сѫ като клепачи-тѣ на зор-тѣ.
 19 Изъ уста-та му излазять свѣщи запалени,
 И прѣскатъ искри огненни.
 20 Изъ ноздри-тѣ му излази дымъ,
 Както изъ тѣрне възврѣло или котель.
 21 Дыханіе-то му запали вѣглица,
 И пламыкъ излази изъ уста-та му.
 22 На вратъ-тѣ му сила обитава,
 И страхъ скака прѣдъ него.
 23 Слойсове-тѣ на снагж-тѣ му сѫ слѣпени:
 Твърди сѫ на него; не можатъ да ся поклатять.
 24 Сърдце-то му е твърдо като камыкъ:
 Даже твърдо като долный-тѣ воденичень камыкъ.
 25 Когато става, силни-тѣ ся ужасаватъ,
 И отъ страхъ ся смаюватъ.
 26 Мечъ-тѣ на тогозъ който излази на срещж му не може да удържи:
 Копи, сулици, ии броня.
 27 Вмѣнива желѣзо-то като плѣвж,
 Мѣдъ-тѣ като гнило дѣрво.
 28 Стрѣлы-тѣ не можатъ да го направяватъ да бѣга:
 Каменіе-тѣ на пращж-тѣ сѫ за него като слама.
 29 Сулици-тѣ ся вмѣняватъ вмѣсто сламж:
 Присимва ся на маханіе-то на копи-то.
 30 Остри чрупіе има подъ него:
 Постила остри иѣща вѣрзъ тынж-тѣ.
 31 Прави безднѣж-тѣ да ври като конобъ:
 Прави море-то като съсѣдъ на миро-варецъ.
 32 Оставя слѣдъ себе си свѣтлж дирижъ:
 Така що вмѣнилъ бы иѣкой безднѣж-тѣ сѣдинавж.
 33 На земѣж-тѣ нѣма подобенъ нему,
 Създадентъ да нѣма страхъ.
 34 Изглежда всико высоко иѣщо:
 Царь е надъ всички-тѣ сынове на гордостъ-тѣ.

* Или пажъ-тѣ.
** Псал. 104; 14.

а Псал. 104; 26. Иса. 27; 1.
б Иса. 37; 29.
в Рим. 11; 35.

• Исх. 19; 5. Втор. 10; 14.
Псал. 24; 1. 50; 12. 1 Кор.

10; 26, 28.